

15 хиляди души. Прѣзъ това врѣме Али-Саибъ-паша се опиталъ нѣколко пѣти да иде на срѣща Сюлейману, но билъ разбитъ два пѣти отъ Божа Петровича на 4 и 5 юния, така що билъ принуденъ да се отдалечи въ стѣнитъ на Подгорица.

Но на сѣверъ, гдѣто бѣше нападнѣлъ Сюлейманъ-паша, положението бѣше твърдѣ критическо за Черна-гора. Сюлейманъ вървѣлъ изъ най-добрия пѣтъ въ всички Черна-гора и то едвамъ не погинѣлъ совершенно; заловилъ се ожесточенъ бой който траялъ 7 дѣне като почѣнѣли отъ 14 юния. Този бой е билъ бой на хилядо противъ единъ. Той напомнюва полумитическитъ боеви при Мохачъ. Сюлейманъ прѣтърпѣлъ голѣмо поражение, билъ съвсѣмъ изгоненъ изъ Черна-гора и — Черна-гора могла да тържествува.

Но отличающій се всегда по своето буйство и упорство турски паша не се отказалъ отъ намѣрението си да завоевае Черна-гора. Той реформиралъ своята войска и се приготвялъ пакъ да върви съ нея, но въ това врѣме получилъ заповѣдъ да побърза на защита на Балкана, защото частъ отъ руската армия вече прѣминѣла прѣзъ Дунава.

Черногорскитъ юнаци се възползовали отъ удалчаванъето на Сюлеймана съ по-голѣмата частъ на турскитъ войски, нападнѣли на Никшичъ и го обсадили. Подиръ упорна борба и защита, тѣзи крѣпостъ имъ се прѣдала на 27 августъ. Малко по-подиръ, между 4 — 10 септ., въ Черногорски рѣцѣ паднѣли Прѣсѣка, Ноздре, Горанско, Злоступъ, Билекъ — съ една рѣчь всичко Дужеско устие и други фортове. Опитванъето на турцитъ да отвлѣкнѣтъ вниманието на Черногорцитъ, като се вмѣкнѣтъ въ земята на Вассоевичитъ не сполучило. Турскитъ войски били отблъснѣти съ голѣми загуби.

Но при всичко това, Черногорскій князь Николай не можеше нито да помогне на Бошнацитъ, нито да про-